

ژورنال

شماره ۷۲۱

سردبیر این شماره: کیوان جاوید

۴ مه ۲۰۲۴ - ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۳

در این شماره ژورنال

سوسیالیسم در یک نگاه

سؤال از حمید تقوایی

جولیان آسانژ و روز جهانی آزادی مطبوعات

ناصر شیشه‌گر

اینجا مرگ می‌کارند و زندگی درو می‌کنند

سیما بهاری

جهان متمدن در دفاع از توماج پیا می‌خیزد!

شهاب بهرامی

آزادی و روز جهانی آزادی مطبوعات

کیوان جاوید

سوسیالیسم در یک نگاه

سؤال از حمید تقوایی

کیوان جاوید: تعریف شما از سوسیالیسم چیست؟

حمید تقوایی: سوسیالیسم از نظر اقتصادی یعنی لغو مالکیت خصوصی بر وسائل تولید و فوراً باید اضافه کرد که منظور از مالکیت خصوصی فقط مالکیت افراد نیست؛ بلکه مالکیت دولتی هم نوعی مالکیت خصوصی است. مالک سرمایه یک فرد باشد و یا تعاونی باشد و یا دولتی در هر حال اساس سرمایه‌داری سوداندوزی و بردگی مزدی است. برای کارگری که استثمار می‌شود اینکه مالک سرمایه چه کسی است اهمیتی ندارد، مهم نفی شرایطی است که ثمره کار

کارگر نه در رفاه او بلکه در افزایش سود سرمایه و ثروت سرمایه‌دار متجلی می‌شود. آنچه رهائی واقعی کارگران و همه جامعه، ۹۹ درصدی‌هایی که در استثمار و سوداندوزی منفعتی ندارند، را تضمین می‌کند اداره و کنترل تولید و کل نظام اقتصادی بوسیله خود مردم است. مردم متشکل در شوراها باید خود کنترل تولید را در دست بگیرند. اینجا بحث بر سر مالکیت - به هر شکل جمعی و فردی دولتی و غیره - نیست، بلکه بر سر اداره امور بوسیله جامعه است. شوراها مالک کارخانه‌ها و وسایل تولید نیستند بلکه عامل اداره اقتصاد و مناسبات تولیدی در خدمت رفاه کل جامعه هستند.

از نظر سیاسی سوسیالیسم به معنی نفی قدرت مافوق مردم است. قدرت سیاسی مستقیماً در

دست شوراهاى مردم قرار مى گيرد كه هر زمان اراده كنند مى توانند مسئولين را عزل و نصب كنند. دولت در جوامع طبقاتى ابزار سلطه طبقه مالك بر وسائل توليد، در عصر ما طبقه سرمايه دار كه اقليت ناچيزى را تشكيل مى دهد، بر كل جامعه است. نظام سوسياليستى به سمت نفى جامعه طبقاتى، يا به قول ماركس فراتر رفتن از جامعه مدنى به جامعه انسانى، حركت مى كند و اين به معنای نفى دولت به عنوان ابزار سلطه يك طبقه، و تبديل آن به ارگان اداره امور جامعه است.

به طور خيلى فشرده مى توان گفت سوسياليسمى كه ما خواهان آن هستيم بر سه ركن مبتنى است. اول: سازماندهى توليد باهدف و محور تأمين رفاه كل جامعه، دوم: رفع همه تبعيضات طبقاتى و ملّى و

قومی و مذہبی و جنسی و جنسیتی، و سوم: تضمین آزادی‌های همه‌جانبه و بی‌قید شرط مدنی و اجتماعی و فرهنگی از جمله نفی جبر اقتصادی، یعنی نفی اجبار شهروندان به کار برای تأمین معیشت.

کیوان جاوید: جامعه سوسیالیستی مورد نظر شما چه مختصاتی دارد که تا کنون در باره آنها یا گفته نشده یا کمتر گفته شده است؟

حمید تقوایی: نکته مهمی که کمتر درباره آن صحبت شده اینست که نظام و حکومت سوسیالیستی ایدئولوژیک نیست. کسی رانت ایدئولوژیک ندارد و در برخورداری از حقوق اجتماعی و سیاسی و اقتصادی و شرایط معیشتی و رفاهی، عقاید و دگرترین و طرز فکر افراد ملاک قرار نمی‌گیرد. تعلق یا عدم

تعلق آنها به احزاب و تشکل‌های مختلف نیز ملاک نیست. این ویژگی بسیار مهم است؛ چون صد و هشتاد درجه نقطه مقابل تجربه نظام‌های مدعی سوسیالیسم است.

نکته دیگر که خود یک نتیجه غیرایدئولوژیک بودن حکومت و نظام سوسیالیستی است، اینست که نظام سوسیالیستی نظامی تک‌حزبی نیست. اولاً آزادی بی‌قید و شرط احزاب، همانند آزادی بی‌قید و شرط عقیده و بیان و رسانه‌ها و تشکل و اعتراض و اعتصاب، یک رکن نظام سوسیالیستی است و ثانیاً دولت ارگان هیچ حزبی نیست، بلکه همانطور که اشاره کردم، شورائی است. احزاب به هر اندازه بتوانند شوراها را به سیاست‌های خود متقاعد کنند در مسئولیت‌های دولتی نقش خواهند داشت.

خصوصیات دیگر هم می‌توان برشمرد؛ ولی دو جنبه فوق از جمله مهم‌ترین ویژگی‌هایی است که نه تنها کمتر مورد تأکید نیروهای مدعی سوسیالیسم قرار گرفته، بلکه مهم‌تر از آن در نظام‌های مدعی سوسیالیسم تمام‌نفی شده است. اساس سوسیالیسمی که حزب مانمایندگی می‌کند انسانیت و بازگرداندن اختیار به انسان است. ما می‌خواهیم بشریت از "جامعه مدنی" فراتر برود و به قول مارکس به "جامعه انسانی یا انسانیت اجتماعی شده" برسد. هدف غائی سوسیالیسم چیزی جز این نیست.

شنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۳

۴ مه ۲۰۲۴

جولیان آسانژ و روز جهانی آزادی مطبوعات

ناصر شیشه‌گر

روز جهانی آزادی مطبوعات (سوم می برابر با ۱۴ اردیبهشت) به ما یادآوری می‌کند که چقدر آزادی بیان و مطبوعات در سطح جهان محدود شده است و چقدر لازم است که بشریت متمدن در مقابل این محدودیت‌ها بایستد.

نحوه رفتار با جولیان آسانژ و پاپوشی که علیه او ساخته شده نمونه بارز نقض آزادی مطبوعات در جهان است که هدفش ارباب ژورنالیستها و به سکوت واداشتن افشاگران است. آسانژ در سال ۲۰۱۰ به سوئد رفت تا امکانات را برای استقرار

پایگاه اصلی ویکی لیکس در آنجا بررسی کند. اما مقامات آمریکایی که به دست داشتن او در افشای اسناد محرمانه پی برده بودند، در رسانه‌های گروهی، انواع افتراءات و اقسام اتهامات را به او وارد کردند و بدون اینکه کوچکترین امکانی برای دفاع از خود به او بدهند او را به خاطر افشای جنایات جنگی آمریکا و انگلیس در عراق و افغانستان غیباً به ۱۷۵ سال زندان و مرگ محکوم کردند.

نیلس ملزر، گزارشگر ویژه سازمان ملل، در این مورد پنجاه سوال از وزارت امور خارجه سوئد پرسیده ولی این وزارتخانه به هیچ یک از آنها پاسخی نداده است. از سوی دیگر استفانیا مائوریتسی، روزنامه نگار ایتالیایی، به اتفاق بررسی برات، وکیل سوئدی، که خواهان دسترسی به ایمیل‌های رد و بدل شده

بین دادستانی کل سوئد و دادستانی انگلستان بودند،
به آنها گفته شد که این اسناد پاک شده اند.

الآن قریب پنج سال است که جولیان آسانژ در
زندان حفاظتی ویژه بلمارش در لندن حبس است و
خطر اخراج به آمریکا او را تهدید میکند. فعلاً جای
شکرش باقی است که آمریکا تا آذر ماه درگیر
انتخابات رئیس جمهوری است و احتمال اخراج
آسانژ کم است ولی برای هیأت حاکمه آمریکا و
انگلیس مرگ او در زندان نیز مغتنم است.

البته دادگاهی که در لندن او را محاکمه کرده معترف
است که آسانژ از حق آزادی بیان محروم شده و
به علت تابعیت غیرانگلیسی اش مورد تبعیض قرار
گرفته و هنوز هم خطر مرگ تهدیدش می کند. اما

این دادگاه مدارک و شواهد موجود مبنی بر نقشه آمریکا برای ربودن و کشتن او را مورد رسیدگی قرار نداده بلکه فقط از مراجع آمریکایی خواسته که در مورد رفتار انسانی با او تضمین بدهند.

سرنوشت جولیان آسانژ داستان غم انگیز قربانی کردن نه فقط یک انسان که یک حق پایه ای بخاطر منافع ضد انسانی سرمایه داری است. آسانژ را فراموش نکنید و به دفاع از وی برخیزید!

شنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۳

۴ مه ۲۰۲۴

اینجا مرگ می کارند و زندگی درو می کنند

سیما بهاری

سازمان حقوق بشر ایران پنجشنبه ۱۳ اردیبهشت
اعلام کرد: «جمهوری اسلامی در بازده زمانی ۲۸
فروردین تا ۱۱ اردیبهشت، هر پنج ساعت یک
نفر را اعدام کرده است.»

بشر با نوآوری‌ها و تحقیقات زیاد در سال‌های اخیر
به خصوص در حوزه پزشکی به دستاوردهای بزرگی
رسیده. تشخیص بیماری‌ها، جراحی‌های پیچیده،
معاینات دقیق، با استفاده از هوش مصنوعی و با در
خدمت گرفتن علم و تکنولوژی با اطمینان بیشتری
پیش می‌رود. همه تلاش این است که عمر انسان
طولانی‌تر و با کیفیت‌تر شود.

جمهوری اسلامی اما با شقاوت تمام خنجر برهنه‌اش
را به روی انسانیت می‌کشد. هر پنج ساعت با اعدام
زندگی را از یک نفر می‌گیرد و در دل بستگانش
و همین‌طور کل انسانیت حفره‌ای ایجاد می‌کند
که هرگز پُر نخواهد شد.

جامعه‌نشان داده که این سب‌بیت را نمی‌خواهد. علیه
حکم اعدام توماج همگی یکپارچه شدیم. یکپارچه
شدیم چرا که زندگی را دوست داریم. در تجمعات
روز جهانی کارگر بازنشستگان و معلمان با صدای
بلند، نام توماج را فریاد زدند و خواهان لغو حکم
اعدام و آزادی‌اش شدند. ما گفتیم و فریاد زدیم
در دفاع از جان و زندگی انسان‌ها تا آخر می‌جنگیم
و حکومت اعدام را شکست می‌دهیم. جمهوری

اسلامی با هیچ ترفندی، دیگر نمی‌تواند مردم را
بترساند و عقب براند. مردم از حکومت بیزارند
و در طی انقلاب زن زندگی آزادی تنفرشان به
تشکل و نهاد، و مطالباتش به بیانیه و میثاق تبدیل
شده است.

جمهوری اسلامی حکومت اعدام و سنگسار و شلاق
است. اما در طول این سال‌ها ما آموخته‌ایم که اگر
با هم باشیم می‌توانیم کارهای بزرگی انجام دهیم.
سنگسار را متوقف کردیم. ما در جهان صدای
سکینه محمدی آشتیانی شدیم که در معرض
سنگسار بود و به جمهوری اسلامی نشان دادیم
که قادریم جهان متمدن و بشریت مدافع انسانیت
را با خود همراه کنیم.

امروز جنبش علیه اعدام جنبشی بسیار قوی و شناخته شده و در تمام جهان ریشه دارد. باید دست‌های بیشتری همراه شوند. نباید اجازه بدهیم ماشین اعدام جمهوری اسلامی زندگی‌ها را درو کند. رژیم جمهوری اسلامی با کشتار زنده است. ما می‌توانیم این ابزار را از دستش در آوریم. انقلاب دارد همه کثافتی که حکومت به جامعه تحمیل کرده را از ریشه می‌خشکاند. بازنشسته، معلم، کارگر، دانشجو و همه بخش‌های جامعه تشنه زندگی و خواهان حرمت هستند. صفوف خود را فشرده‌تر کنیم. یک‌صدا فریاد بزنیم: نه به اعدام! زنده‌باد زندگی

شنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۳

۴ مه ۲۰۲۴

جهان متمدن در دفاع از توماج پیا می خیزد!

شهاب بهرامی

در اخبار می‌خوانیم: "نزدیک به ۱۸۰ هنرمند، نویسنده، ورزشکار و کنشگر فرانسوی و ایرانی با ارسال نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهوری فرانسه از او خواستند تا از همه توان خود برای لغو حکم اعدام توماج صالحی، استفاده کند." (لوموند)
همچنین "بیش از ۴۰۰ نفر از بازماندگان جنگ ایران و عراق خواهان لغو حکم اعدام توماج صالحی شده‌اند."

سازمان معتبر بریتانیایی "ایندکس آن سنسورشیپ" یا "شاخص سانسور" روز پنجشنبه ۱۳ اردیبهشت،

یک درخواست فوری از جانب خانواده توماج صالحی به دو نماینده ویژه سازمان ملل متحد برای تجدیدنظر در حکم اعدام این خواننده معترض ارسال کرده است، و البته که این لیست طولانی است.

زمانی "بیلی جوئل" نوازنده آمریکایی گفته بود: "من فکر می‌کنم موسیقی بیانی انفجاری از انسانیت است، موسیقی پیوندی جهانی است." وودی گاتری ترانه‌سرا، خواننده و نوازنده سوسیالیست آمریکایی با ترانه‌های اعتراضی‌اش، خود بیانی انفجاری برای دستیابی به جهانی انسانی بود. سیر تحول موزیک اعتراضی از کلاسیک‌هایی چون نینا سیمونه، باب دیلان، جان لنون، ویکتورخارا، باب مارلی، در ژانر کلاسیک‌های سول، بلوز، راک و

رِگه با تسمه نقاله پانک ها به رپرهای معترضی
مثل توپاک شکور نابغه رپر اعتراضی رسید. توماج
نه تنها ادامه‌دهنده راه و سبک توپاک است بلکه
تکامل دهنده سبکی نو در موسیقی‌اش است که
به لحاظ اجتماعی و هدایت جنبش اعتراضی و
اعتراض آشکار و عریان‌ش، با دفاع تمام‌قد از آزادی
و برابری، در دفاع از انقلاب زن، زندگی آزادی، وی را
به الگویی والا برای همه ستمدیدگان و به رهبری
دانا در میدان مبارزه بدل کرده است. توماج می‌داند
که موسیقی پیوندی جهانی است، او می‌داند با
موسیقی‌اش جهان متمدن را به دفاع از انقلاب
زنان و ستمدیدگان ایران فرامی‌خواند.

چند روز گذشته به‌راستی روزهایی برای توماج بود،
غلغله‌ای در داخل و خارج در حمایت از توماج

و لغو فوری حکم جنایت کارانه اعدامش و برای آزادی بی‌قید و شرطش موج می‌زد، همه برخاستند، گوهر عشقی، دانشجویان، بازنشستگان، کارگران، معلمان و دیگر اقشار گوناگون اجتماعی، صدای توماج شدند. ایرانیان خارج از کشور، خیابان‌ها و میادین اصلی شهرها را با عکس‌های توماج و ما صدای توماج هستیم، قرق کردند. چرا که "و حالا زمان آن رسیده که کسی بیاید و فریاد بزند: جلادها باید بروند." (ویکتور هوگو) آری و این توماج بود که آمد و فریاد زد که جلادها کارت‌تان تمام است، جارویتان می‌کنیم. زنده‌باد توماج!

شنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۳

۴ مه ۲۰۲۴

آزادی و روز جهانی آزادی مطبوعات

کیوان جاوید

گزارشگران بدون مرز در تازه‌ترین گزارش خود که روز جمعه ۱۴ اردیبهشت منتشر شد اعلام کرد حملات سیاسی علیه آزادی مطبوعات، از جمله بازداشت روزنامه‌نگاران و سرکوب رسانه‌های مستقل در یک سال گذشته به طور قابل توجهی در جهان افزایش یافته است.

در گزارش این نهاد، چهار کشور اسرائیل، عربستان سعودی، سوریه و ایران، به‌عنوان بزرگ‌ترین زندان‌های جهان برای روزنامه‌نگاران، در سال ۲۰۲۳ معرفی شده است. بر اساس این گزارش جمهوری اسلامی از نظر شاخص‌های روزنامه‌نگاری

در رتبه ۱۷۶ قرار دارد که همراه با کره شمالی، افغانستان، سوریه و اریتره در قعر جدول هستند.

این حمله افسار گسیخته به مطبوعات آزاد و به بند کشیدن روزنامه نگاران و در لیست سیاه قرار دادن و حتی ترور خبرنگاران بی دلیل نیست. دیکتاتورها و حکومت های دیکتاتوری فقط یک روی سکه به بند کشیدن مطبوعات و آزادی بیان هستند. در ژورنال امروز ناصر شیشه گر از جنایتی که کشورهای غربی در حق جولیان آسانژ، این روزنامه نگار انسان گرا روا داشته می شود پرده برداشته است.

دیکتاتوری، سرکوب و به بند کشیدن آزادی باهدف کنترل مردم صورت می گیرد. کنترل مردم به دلیل این صورت می گیرد که علیه بی عدالتی و فقر و

فلاکت اقتصادی دست به مبارزه متشکل نزنند. هر کجا که مردم متشکل تر و سازمان یافته تر باشند بهتر از حقوق اجتماعی و سیاسی خود دفاع می کنند. اعتصاب و اعتراض متشکل و حق تشکل و بیان آزاد عقاید، سود اقتصادی و حاکمیت سیاسی طبقه حاکم در جهان امروز را به خطر می اندازد و برای حفظ سلطه این طبقه، ارتش و پلیس و لباس شخصی و نیروی اطلاعات و امنیت لازم می آید تا اعتراضات سرکوب و سازمان دهندگان اعتراضات از میدان بدر شوند. جنایت در حق الهه محمدی و نیلوفر حامدی دو خبرنگار شجاع مدافع انقلاب زن زندگی آزادی از نمونه های بارز سرکوب خبرنگاران در جمهوری اسلامی است.

گفته می شود در غرب و کشورهای اسکاندیناوی

آزادی مطبوعات و آزادی‌های مدنی و فردی به درجه بالایی و جود دارد و توسط دولت حفاظت می‌شود. این درست است؛ اما هر درجه از وجود این آزادی‌ها با خون دل و با مبارزه اجتماعی به دست آمده است و محصول نبرد جامعه با حاکمان سرمایه‌دار است. این نبرد برای محدودتر کردن آزادی بیان از سوی حاکمان در همه جا قابل مشاهده است. برای رسیدن به آزادی و از جمله آزادی مطبوعات باید از نظام سودپرستی که ضامن حفاظت از بردگی مزدی است فراتر رفت تا به جامعه برابر و انسانی رسید. آنگاه آزادی و برابری دو بال برای پرواز آزاد اندیشه‌ها خواهند بود.

شنبه ۱۵ اردیبهشت ۱۴۰۳

۴ مه ۲۰۲۴

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال